

Előfizetési ár:
 Egész évre 5 K
 Fél " 3 "
 Negyed " 2 "
 Megjelen minden hétfőn
 reggel 7 órakor
 Kiszámlázások átvétele csak
 jelzással van megengedve

NAPLÓ

Független hetilap

Szerkesztőség és kiadóhivatal

VII., Dohány-utca 88

TELEFON:

Igazg.: 72-87. Kiadóhiv.: 72-81
Szerkesztőség: 72-97

Tömeges elgázolások

Post testa

(J) Elmúltak a királyjáró ünnepek. Jönnek a szoborleplezések. Elsőnek Rezső trónörökös, utánna a feudális főurak atyamesterének, Károlyi Sándor grófnak szobrát leplezik le. S a király részt vesz mindenütt. Hajlott kora és a kiállott betegségek dacára, friss erőben, ruganyos lélekkel akkor, amikor politikai izgalmakkal van tele a levegő, annexió, okkupáció, függetlenítés és háborút kiáltó lázas készülődés zavarja meg a békés polgárok nyugalmát.

Pedig mi olyan ritkán élvezük az udvari élet díszét, fényét és talán — melegét, hogy egy-egy udvari vadász fehér tollának libegésére megállanak utcahosszat a járó-kelők, abba hagyja sietős dolgát a kenyerét véres verejtékkel megkereső polgár. Tervegettünk esztendőnk hosszát, míg épült a királyi vár fent, Budavárában, hogy milyen fényes, milyen pompás is lesz a magyar király udvartartása itt nálunk. Hogyan jönnek-mennek a király vendégei egyre-másra, micsoda jólét, élénkség, fellendülés jár majd nyomában mindenben.

De nem így lett. S most, hogy a város tanácsa hatalmas diadalkaput emelt az ifju spanyol király őszinte öröme, s a mi gyönyörűségünkre, feltámad mindenütt a kicsinyeskedés, hogy kár azért az ezrekért, amit kiadott a tanács e cifra-ságért.

Ha statisztikus volnék, szeretnék statisztikát állítani össze arról, mennyivel emelkedett abban a 4-5 napban az idegenforgalom, s hány százezer koronát hagytak itt az idegenek és a vidékiek. Micsoda világvárosi élénkség volt Budapesten azon a 4-5 napon, s micsoda tömege a népnek járta be a főutakat bámulni a készülődést.

Mert igaz, az a közönség, amely talán ott tömegével mozgott az Andrassy-uton esténként, alig vásárolt akkor mindjárt, de végignézte a kirakatokat, a reklámokat s talán mégis csak neki is megnyerte valami a tetszését és ő is fog valamit vásárolni. Hiszen a kereskedő türelmes, az vár, annak elég, ha reklámját valaki megjegyzi magának. Azokon a kivilágított estéken pedig sok százezer ember

sétált az Andrassy-uton végig, míg a diadalkapu készült s lehetetlen, hogy ne lett volna meg az azon utvonalon lévő kereskedők s más üzletseknek a haszna.

Ezt kell első sorban szem előtt tartani. Mert minden jó kuforrása az *adó-ból* jön, már pedig adót a kereskedelem fizet eleget, annak is meg kell lehat adni a mi őt megilleti.

Ez legyen az ünneplések tanulsága és ha a polgármester és a tanács ilyen határozatokat hoznak, ám mindenki csak oldaluk mellé állhat s ezért gáncs ne érje őket.

Panaszunk van...

Panaszunk van polgármester ur. Panaszkodnak az Andrassy-uti és a Rákóczi-uti lakosok, hogy a villamos társulatok által ígért próbavilágítást még mindig nem kezdték meg. Pedig abban reménykedtek, hogy januárig talán kipróbálják és újévre a tanács megcsináltatja a végleges világítást. Ez igen nagy panasz nemcsak a forgalmas utcák kereskedőinek és üzlettulajdonosainak, hanem a külföldieknek, akik a fővárosban megfordulnak és Budapest botrányos, kisvárosias világításán megütözköznek.

Ma százezerekre megy az az összeg, amit az üzlettulajdonosok elköltötenek a kirakataik kivilágítására, míg ha az utcai világítás erősebb volna, akkor teljesen fölösleges volna s inkább a kirakataik izléses, művészi szépítésére költenének. Mert rémes a magyar főváros kereskedőinek izléstelensége. Nem akarjuk elhinni, hogy művészember néhány koronáért micsoda eredeti, hatásos és mindenképp magyaros kirakat rajzot vagy reklámtábla mintát tudna csinálni. Aztán, meg azok a rémes feliratok, amiktől minden irástudó embernek az ég felé áll a haja. Hát nem lehetne e arra kötelezni szabályrendeletileg azokat az üzlettulajdonosokat, akik új üzletet nyitnak, hogy az iparigazolvány kérése alkalmával mutassák be felirataik címeit hogy legalább az irnitudás legelembb szabályai ellen ne vétssenek a tisztelt címtábla felirók. Ide azonban már magyarul tudó tisztviselők kellene. Nehogy úgy járjunk, mint a főpostának sok új automatáival, hogy levelező-lapokat irnak ki rája.

Talán ezt meglehetne oldani a „tájékoztató irodák” szervezésével. Ott talán ilyes dolgokban is adhatnak felvilágosítást a kereskedők és iparosoknak, akik teljesen jehiszemien és sem tudatosan irnak ki rémes felirátok és bolfi címeiket.

Világítást és felvilágosítást kérünk polgármester Ur!

Morris Rosenfeld felolvasása,

E héten gyönyörködhetünk egy isten kegyelméből való igazi nagy költőben. Morris Rosenfeld, aki a holt zsidó zsargon nyelven írta meg dalaikat, világhírré emelkedett. És ez a tény maga mellett bizonyít, hogy ha költő valaki, igazi nagy poéta bármilyen nyelven is énekel is, a dalai az emberiség közkincsévé válnak. A fájdalomnak szenvedésnek, egy a hangja. És azt megéri a cseh, oláh, német, magyar, francia, angol és minden nemzetbeli ember, csak szíve legyen az érzelkek befogadására és költő legyen az, aki dalol. A Petőfik, Heinek, Morris Rosenfeldék nem egy nemzet, hanem az egész világ emberiségének dalolnak.

A Royalban hallottuk Morris Rosenfeldet e héten és azt tapasztaltuk, hogy ez a törékeny kis zsidó ember nemcsak nagy poéta, de nagy előadó művész is. Ő a Póák és a többi hivatalos költőcskéké láthatják most, hogy ki is az igazi költő. Vajjon fognak-e még verset írni?

Tömeges elgázolások.

Hiába minden elővigyázatosság, hiába az automobilok megrendszabályozása, hiába a villanyosvezetők óvatossága, egymást érik Budapesten az elgázolások és a balesetek. Vasárnap, a mikor egy kicsit nagyobb a forgalom, mint hétköznapokon, rendszeren tömegesen történnek ezek az elgázolások és a mentőknek ugyancsak akad dolga a sebesültek elszállításával. Tegnap gázolt az automobil, gázolt a villanyos, de hogy szégyen ne essék, gázolt a fiakker is. Két elgázolás a keleti pályaudvar közelében történt, az egyiket egy villamos, a másikat egy autómobil okozta.

Egy, az Erzsébet királyné utról jövő villamos elgázolta K u n y á k Emil 5 éves gyermekét, a kinek jobb lábát vágta el a kocsikereke, de ezenkívül egyéb sérüléseket is szenvedett. Ugyanott, nem sokkal később, egy nagy fekete autómobil gázolta el B i e n e n s t o c k Mór 12 éves kárpitós tanonczot, aki szintén nagyon súlyos sérüléseket szenvedett. Mindkét sebesültet a Rókus kórházba vitték, ahol most gondos ápolásban részesülnek.

Egy harmadik elgázolás a Kálvin-téren történt, ahol egy kétfogatu bércokcsi Z s u z s á k Anna 58 éves napszámosnőt ütötte el. Az öreg asszony végig vagodott a kövezeten, a kocsis pedig lovai közé csapott és elvágatott. A mentők bekötötték a megsérült asszonyt és lakására vitték, a rendőrség pedig kutat a vigyázatlan kocsis és kocsivezetők után, hogy felelősségre vonja őket.

— **Vak teslármá.** Az utóbbi időben gyakran ismétlődő tüzoltó felültetések tegnap sem szüneteltek. Valami meghibbant eszű, gonoszlelkű egyén tegnap is visszaélt a tüzoltók szolgálatkészségével és lelkiismeretességével és telefonon a Kertész-utcába hívta őket, hogy ott nagy telőtűz van. A tüzoltók nagy készséggel vonultak ki a jelzett helyre, de látva, hogy felültették őket, visszavonultak. Kívánatos volna, hogy megszűnjenek ezek a rossz tréfák, mert egyszer mégis rajtakapják az illetőt s akkor lesz — ne mulass.

I. Futam. 1. Halt (Krouzil), 2. Francesco. 3. Folyta. Tot. 10: 15, 20: 23, 25.

II. Futam. 1. Loló (Paul), 2. Lanzendorf, 3. Ténsasszony. Tot. 10: 43, 20: 34, 42, 36.

III. Futam. 1. Nugommory (Dillon), 2. Gavotte. 3. Korvphäe. Tot. 10: 15, 20: 27, 41.

IV. Futam. 1. Sympathy (Birkenruth), 2. Isnardie. 3. Dabas. Tot. 10: 71, 20: 35, 33, 35.

V. Futam. 1. Ridolfi (Carslake), 2. Vico. 3. Albert. 3. Matsch me. Tot. 10: 92, 20: 47, 38, 38.

VI. Futam. 1. Balduz (Dillon), 2. Valföld. 3. Tolbiac. Tot. 10: 19, 20: 27, 31.

VII. Futam. 1. Duhaj (Blades), 2. Halupsa. 3. Mulass.

Köztisztviselők és a polgármester Az általános új nyugdíjtörvény

Dr. Bárczy István

(Levél a szerkesztőséghez)

Az ország összes köztisztviselőinek köszönetét, nagyrabecsülését és szeretetét kell tolmácsolnom Dr. Bárczy István, Budapest székesfőváros polgármesterének!

Nincs ma népszerűbb ember az ország összes tisztviselői előtt, a főváros rokonszenves, nagytudású, fiatal polgármesterénél. Kormányok, miniszterek, hatóságok évtizedeken keresztül nem tettek annyit a hivatalnokokért, köztisztviselőkért, mint Bárczy István. És a legnagyobb dicsősége, hogy nemcsak a főváros tisztviselőinek tett nagy szolgálatokat, de az összes állami alkalmazottaknak is.

Dr. Bárczy ugyanis új nyugdíjszabályzatot készített a székesfőváros tisztviselői és alkalmazottjai részére. Ebben leszállította a szolgálati időt 40 évről 35 évre. A jövőben beleszámítják az összes személyi- és egyéb pótlékokat is a nyugdíjba, sőt ezentul lakbért is kap a nyugdíjas, fizetésének 15%-át. Emelkedik az özvegyi és az árvák elátásának összege is. Kimondja az új nyugdíjszabályzat a kényszer nyugdíjazást is, mely szerint a 35 szolgálati év betöltése és a 65-ik életév után köteles mindenki nyugdíjba menni. Ezen kényszer nyugdíjazás alól csak legkritikább esetekben van helye a kivételnek.

Tehát a nyugdíjazott helyzetének javulása mellett korábban vonulhat vissza a jól megérdemelt nyugalomba és egyben megszabadul egy csomó magasabb állás az évtizedekig abban lapuló aggasztánoktól. Teret kap a fiatal erő, a modern tudás.

A polgármester remek tervezetét a belügyi kormány nem valami nagy örömmel fogadta, mert tudta, ha ezt a főváros elfogadja, akkor rövid idő alatt meg kell adni ugyanezen előnyöket tartalmazó új nyugdíjtörvényt az ország összes köztisztviselőinek. Bárczyt a pénzügyminiszterhez utasították tervezetével.

Wekerle, a számok és fedezetek nagymestere, nem ijedt meg e tervezettől. Elfogadta azt betűről-betűre. Ő, aki maga is tisztviselő volt, legjobban ismeri azok mai nehéz helyzetét. Tudja, hogy kétségbeesett, nyomorgó, elaggult tisztviselőkkel nem lehet jó és eredményes munkát végezni. Kijelentette, hogy ő is megcsinálja az új nyugdíjtörvényt Bárczy tervezete alapján, meg fogja találni a mutatózó különbözőzet fedezetét abban a munkakedvben, amelyet ezen új törvény fog a tisztviselőkbe varázsolni. Biztosította egyben Bárczyt arról, ha a tervezetet a főváros közgyűlése elfogadja, a kormány azt a legrövidebb idő alatt jóváhagyja.

Nem közönséges határozatjához jutott ezzel a magyar köztisztviselői kar. Ez egy egészen új korszaknak kezdete, amely egyaránt előnyös lesz úgy a tisztviselőkre, mint a közügyekre s ezáltal a nagyközönségre is.

Mindenesetre az érdem Dr. Bárczy István polgármesteré lesz, ha az egész ország közgazgatása megjavul általa, hogy a tisztviselők helyzetének megjavítása, jövőjének biztosítása nagy munkájának kezdeményezője ő volt.

A „Napló” már több alkalommal emelte föl szavát a köztisztviselők érdekében, azért tartotta szükségesnek most, e lap hasábjain megemlékezni arról a derék férfiről, akinek a tisztviselők nagy köszönettel és hálával tartoznak.

Dr. Höniq Izsó villanygyógyító és Röntgen-intézete (Károly-körut 24.) az orvosi tudomány modern gyógyeszközeivel felszerelve páratlanul áll a fővárosban és főképp idegbetegek (neurasthenia, hystéria), csuszosok, köszvényesek, szívbajosok, elhízottak, bőrbetegek, zsámbák, álmatlanságban szenvedők stb., találnak benne bajuk ellen sikeres gyógykezelést. Az intézet hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

Dr. Höniq Izsó

Villanygyógyító- és Röntgen-Intézete.

Elektromágneses gyógyítás

magas feszültségű áram, kék lenyelvezés, vörös fénylőrdők és az összes egyéb vilamos gyógy módok

Budapest, IV., Károly-körut 24. sz., I. em. Lift.

Telefonszám 102-39

Bevált gyógy mód minden idős beteget, különösen:
 Altalános idegesség, Kősvény és osz (heuma),
 Álmatlanság, Fájdalom, Izületi és csontbetegségek,
 Hűlések (arthritis), Szörök és Danantok,
 perinoveló vadás (tabes), Anya és ró bajok (elhízás),
 idegfójdéma (ischias), Bőrbajok, bőrvázka eg (lupus),
 Szívbetegségek, Hejhülés, kopaszság,
 Vered nyomveszesedés, Szórtelenítés noknál az arcos,
 Gyomor-újbajok, Aranyeres csomók

Rendel s. d. e. 8-11-ig, d. u. 2-6-ig. Kiváratia prospektu

A diploma proletárjai

A gyógyszerészségédek bajai

Minden pályán, különösen minden lateiner pályán nagy a túltengés és olyan veszedelmesen nagy a tolongás minden diplomás pályán, hogy az egyre előrezömlő új anyag szinte megsemmisíteni látszik a már meglévőket, szinte egymás szájából kapkodják el a falatokat. Aránylag legkevésbé a gyógyszerészségédek vannak és a gyógyszerész lapok állandóan telve vannak gyógyszerész tulajdonosok segédét kereső hirdetésével. Miért van mindez? Hogy lehetséges az, hogy épen ez a pálya, a mely messziről olyan uriasnak, olyan kényelmesnek látszik, nem csalogatja magához a kenyeret keresni akarók ezreit? Dehogynem csalogatja, dehogynem. Csodálatosan nagy számban tolonganak erre a pályára az ifjak és leányok, de rövid idő alatt, aki teheti, meg is szokik róla. Nagyon hamar meg lehet látni, hogy milyen terhes, nehéz, felelősségteljes pálya ez és milyen hálátlan amellet. Mennyit és meddig is kell tanulnia egy gyógyszerésznek? Kezdjük legelőlről. Elvégez négy elemi, azután a gimnázium hat vagy nyolc osztályát, majd gyakornoknak megy. Ha hat gimnáziumi osztályt végzett, akkor három évig, ha nyolcat, akkor két évig gyakornokoskodik a patikában. Ezután egy három hónapos tanfolyamot hallgat, a melynek tananyaga oly nagy, hogy a londoni kiállítás legutóbb bemutatott gyógyszerészeti tárgyak megtekintése alkalmával az angol bizottság elnöke csodálkozásának adott kifejezést, afölött, hogy ezt a náruk egy év alatt nehezen végzett tananyagot nálunk három hónap alatt bele tudják verni a hallgatók fejébe. Hát persze, olyan is az! Ha a tanfolyamot követő vizsgát szerencsésen megállotta a jelölt, akkor beiratkozhatik az egyetemre. Itt két esztendő kell eltöltenie, azután meg két évi segédidőt kimutatnia és akkor kész az okleveles gyógyszerész. Tizenhét esztendőig kell tanulnia, a míg a diplomát a kezébe kapja.

— No és aztán?

Azután egy nagy semmi. Már persze csak az semmi, a ki nem jól választotta meg a papáját. Mert a hol a papának van patikája, vagy fölös 50-60.000 koronája, mert olcsóban nem lehet patikát kapni, ott könnyen megy a dolog. Az urfi beül a gyógyszerészbe, vesz egy-két segédet, gyakornokot és az üzlet megy.

De legyen itt szó ez alkalommal a segédokről, a reggeltől estig és estétől reggelig dolgozó proletárokról, a munkás gyógyszerészségédekről. Mindenekelőtt a munkaidő. No hát az nem sok. Reggel 7 órától este 9 óráig, közben egy órai ebédidő. Ezek a boldogabbak, de a ki éjjeli szolgálatot, ugynevezett inspekciót tart, az az egyik nap reggeli 7 órájától a másik nap esti 9 órájáig van munkában. Gyógyszertártulajdonosi felfogás szerint ez semmi. Az, hogy éjjel 15-20-szor felzavarják, az is semmi, hogy igen kicsiny fizetést kap, az is semmi, az meg, hogy így inspekciók ide-

jén olyan a fekvőhelye, mint a kutyáé, az meg pláne nem számít. Mert egyedül az a fontos dolog, hogy a gyógyszerész tulajdonos urak men-
 néel többet vághassanak zsebre.

Hivatkozhatnánk több olyan gyógyszerészertára, a hol az inspekciós gyógyszerészségédek kamrában, laboratóriumban, előszobában, irodában tölti az éjszakát, valamilyen hevenyészett ágyon, de nem akarunk bántani senkit, szólni ez a közlemény a köznek, merítsen belőle tapasztalatot és okulást, különösen minden gyógyszerészert-tulajdonos. Mert nem lesz ám az olyan igen nagy baj, ha egy fővárosi gyógyszerészert 80.000 korona helyett csak 70.000 koronát jövedelmez tisztán, de meg aztán a kisebb gyógyszerészerteknek is elég lesz pár száz koronával kevesebb jövedelem. Ellenben a gyógyszerészségédeket és gyakornokokat, ezeket a szegény munkás-páriákat, a kik egész napon át és sokszor az éjjeleiket is feláldozva végeznek kemény fizikai és szellemi munkát, ezeket gyámolítsák egy kicsit. Egy rendes munkás-ember, a ki naponta 8-10 órát dolgozik a kezével, megkeres hetenként 25-30 forintot, egy hónapban 100-120 forintot, a tanult gyógyszerész, a ki dolgozik a kezével és az eszével 14 vagy még több órát naponta, azt legfeljebb 80-100 forint havifizetéssel honorálják.

Lehet e csodálkozni a fölött, ha aztán a kimerült gyógyszerészségédek elfáradt látóizmokkal, tönkrement idegekkel nézve a receptet, téved annak elkészítésében. Pláne közben meg jön néhány vevő, akik egy és más apróságot vásárolnak és azokat is ki kell szolgálni. Előző éjjel meg felkeltették őt vagy tiszser, úgy, hogy ki nem aludhatta magát rendesen. Lehet az ilyen embert okolni bármilyen tévedésért?

Nem. És ezerszer is nem. Azok a szegény munkás-gyógyszerészségédek a rendszer rabjai, azé a rendszeré, a mely testüket, lelküket kiszípolozva rabba és rommá teszi őket. Így érthető azután az is, hogy az öregebb gyógyszerészségédek iszákosak, morfinisták lesznek, mert kifáradt testük és agyuk már minden szenvedély iránt érzéketlen és csak egy mindent elnémitő, elszíbasztó érzésre van szűk-ségük, a mely elfelejteti velük a nyomorúságukat. Pedig csak egy segéddel kellene többet tartani, mindjárt másképp lehetne beosztani a munkaidőt és egy kis fizetésjavítás is elkélne, mert akad ám olyan gyógyszerészségédek is, a ki családát szeretne alapítani, a jelenlegi fizetésből pedig nem telik.

Főnök urak, üljenek össze, csináljanak valamit, mert baj lesz. Hiszen annyi mindenféle költséget számítanak fel egy recept elkészítésénél, valami csak járhat ezekből a pénzekből a munkás-segédeknek is.

László Rózsi és Szalai dr. harca

Bálint Dezső került ki győztesen

A szemünk előtt játszódott le egy pompás tragikomédia, amely megérdemli, hogy ha nem is kritikát, de legalább néhány szót vesztegessünk rája.

A Bonboniere re új kabarének rövid napok előtt még László Rózsi és Szalai József dr. voltak társtulajdonosai, illetve társbérleti, mert a voltaképeni tulajdonos Bálint Dezső volt, akit mindenki előnyösen ismer a népszínházi ügyes sz-repléséről. (Igaz ugyan, hogy ott sem a színpadon, hanem a kassza körül szerepelt.)

A kabaré szemtelenül rosszul ment, mert a közönség nem igen jött, vagy aki el is jött, hamar elment. Szóval baj volt. László Rózsi kijelentette, hogy ennek Szalai az oka, mert nem tud konferálni, rossz darabokat ír stb. Szalai konstatálta, hogy László Rózsi frivol, túl erős, szemérmetlen kupléival és erőszakos magaviseletével kergeti el a publikumot.

László elhatározta, hogy ki fogja dobni

LÓWY JÓZSEF Sirkóraktárában 10 K-tól feljebb remek kivitelű sirkövek rendkívüli nagy választékban kaphatók.
 Budapest, II., Fő-utca 88. sz. (Pálffy-tér mellett) saját házában.

Minden e számába vágo munkát, temetői javítások vé-
 sek és aranyozások jutányosan és lelkiismeretesen készü-
 nek

Szalai a direkciónál. Szalai nem határozott el semmit, hanem egyszerűen kidobta László Rózsit. Bálint hallgatott és mosolygott. Tudta a kis hamis, hogy ha a bérlők veszekednek, abból a tulajdonos issza meg a hasznot.

László Rózsit kidobattak, de egyben fényes elégtételt kapott. A kabaré összes férfitagjai vele mentek. Mikor este Szalai meg akarta kezdeni az előadást, észrevette, hogy csak egyetlen erősebb nemű tagja van kabaréjának s ez, ő maga. Még az ügyelő is ott hagyta. Csak Heidelberg maradt vele, aki azonban csak zongorista s aki társa volt a konspirációban. Szegény Szalai dühében majd leharapta Heidelberg rettenetes orrát.

Elkezdődött a nyilatkozat-háború. László Rózsit nyilatkozott a lapokban, Szalai vissza nyilatkozott és ez így ment néhány napig. Az egyik gorombáskodott, a másik visszavágott. Ez alatt a Bonboniere mind rosszabbul ment. Nem volt, a ki játszik; nem volt, akinek játszának. Szalai szerzett egy állítólag berlini énekes fiút, aki berlini aktualitásokkal mulattatta a pesti bankfiúkat. Lerontva vele mindenki szimpátiáját a kabaré iránt, mert bennük a közönségnek csak az tetszett igazán, hogy színmagyar volt, legalább nyelvében.

Ezután következett a nagy kibékülés. László megbocsátott Szalainak. Ez megígérte, hogy visszafizeti László Rózsit pénzét. Erre László kijelentette, hogy a hozzá esküdt férfitagokat föloldozza nemesen betartott esküjök alól, visszamehetnek Szalaihoz, de ő nem szerződik sehová, hanem társ nélkül nyit egy új kabarét a Lipótvárosban, mert az az egyedüli hely, ahol őt megértik.

Köváryi elszerezte Nagy Endre és Royal orfeum, de Szalai is visszaszerződtette őt. Heidelbergnek lekonyult az orra egészen, mert a visszatért férfiak kiköltötték őt árulónak. No de végre rendbe jött a ki-, be-, el-, vissza- stb. szerződtetés, de ekkor azután a publikum nem jött megint.

Most már nem lehetett a László Rózsit frivolitását okolni. Lettek új tagok. Ott van Turcsányi, a gázomérger, Nyárai, a legrégebbi kabarista, a kómikusok megölője, mert ő már végigcsinált minden brettli és színpadi újítást. Visszamentek a régiak is, de mindez nem használt.

Ezután következett be Bálint Dezső szereplése. Ő nem dobott ki senkit. Ő csak kijelentette, hogy látja Szalai bukását, ő meg akarja menteni őt. Átvette a direkciónál. Csendesesen. A neve nem szerepel itt sem. Épp úgy, mint a Népszínháznál. Nem reszkíroz semmit, de mint kiváló mentő-akvizitor közbelép és ment. Ő nem fog veszíteni. Még megérjük, hogy a teréz-köruti kabarét is megvéteti Apponyival esetleg fiókoperai célokra.

Most már csak a temetés jöhet. Nagy Endre már kezdi kabaréját átalakítani egyfelvonásos darabokat játszó vaudvill-színházra. A Paradicsom még nincs kifőve. A Bonboniere bizonyosan állami műintézet lesz.

Megszűnik a kabaré-láz!

Kár érte! Mert a semminél jobb volt!

Zboray Aladár. A komoly és föltétlen tiszteletet és becsülést érdemlő újságírói kar ismét megfogott. Zboray Aladár a „Magyarország” kiváló munkatársa meghalt. És az ő sorsában látjuk a sajtó munkás szomorú tragédiáját. Amíg bírja a szívvel és agyával a sorvasztó lázas munkát, addig dolgozik és görcsösen szorítja a tollat kezében, amelylyel harcol és igazságot oszt. Ha elvégezte a napi munkát, akkor felgyul a szíve a szép iránt és ismét kergeti a teremtés láza addig-addig, míg a halál le nem törli verejtékes homlokát és pihenésre nem inti. Minden újságírók közös sorsa a Zboray Aladáré.

Belső evolúció

Az igazi forradalom

A számok

Az igazi forradalmak, amelyek átalakítják a társadalmakat s egész korokat formálnak át, sohasem az utcán játszódnak le, sohasem a barikádok mögötti vérontások idézik elő, hanem az a láthatatlan belső megérés, amelyet nem lehet másképp elnevezni, mint „evolúció”-nak. A kor eszméi érnek, forrnak s mint az édes must, amelyen évtizedeken keresztül erős borbá érik, úgy érnek meg azok az eszmék, amelyek megteremtik az új társadalmi rendet.

A statisztikai adatok a legjobban bizonyítják ezt a láthatatlan forradalmat, amely napjainkban végzi hatalmas reformáló munkáját. A számok a maguk rideg egyszerűségükben többet lázitanak, mint bármilyen véres hangu röpírat. Ime néhány adat belőle:

1907 év augusztus hónapjával összehasonlítva, 1908 ban a házasság-kötések száma 15.333-mal kevesebb. Ez a visszaesés a proletáriátus helyzetét legjobban jellemzi.

Ezenkívül figyeljük csak az állami hivatalnokok mozgalmát. Ők nem mehetnek ki az utcára, ők oda vannak kötve a hivatal szigorú levegőjéhez. És minden nyomorúságuk dacára be kell hogy tartásuk az etikai formákat. Ők, az állam aláztos szolgálói, nem forradalmároshozhatnak, csak kérnek fizetés-emelést, mert már nem bírnak megélni. Ha megadják nekik ezt, akkor jól van. Ha nem adják meg? Akkor is jól van. Ők azért hivatalnokok maradnak továbbra is, de a fiaik, ha lesznek fiaik, más munkások lesznek és bizonyos, hogy szocialistamunkások. Így érnek az eszmék. A nyomor érleli őket.

A feminista mozgalmat pedig a fenti számok csinálják, nem is kellene hozzá agitátorok. Agitálnak a számok, a tények.

A nők bekerülnek a hivatalokba, mert férjhez nem mehetnek. A férfiak pedig elkeseredetten kerülnek ki az utcára forradalmat csinálni.

-1-r

Egységárok az iparban és kereskedelemben

Csodásan rossz híre van az egész világon hazánk kereskedelmi- és iparának. Mindenhol megbízhatatlannak tartják. Igaz, hogy ez méltán sértheti nemzeti büszkeségünket; de szálljunk csak magunkba, vizsgáljuk meg elfogulatlanul a dolgokat s akarva nem akarva, igazat kell adnunk a rossz híreszteléseknek.

Nem is kell elmenünk külföldre, nézzünk széjjel idehaza. Mit látunk? Ugy iparunk, mint kereskedelmünk kétségbeesetten pang a lelketlen, gyilkos konkurrencia következtében.

Igaz, hogy ez ellen legjobb orvosság a kartel, a tröszt, amely egyesülések azonban már szintén a végtetekbe mentek és kihívták maguk ellen a nagy közönség jogosult haragját. Már kezdenek az egyes államok ezek ellen törvényhozási uton védekezni.

Elítéljük mi is a kartelt, de még jobban elítéljük a nálunk divatozó piszkos versengést, amely ma már oly neveléses olcsóvá tette hazánkban az ipari- és kereskedelmi cikkek árát, hogy azokért az árakért jót, megfelelő adni egyetlen iparos és kereskedő sem képes.

A rossz, hasznavehetetlen áru az oka, hogy ma már legmegbízhatatlanabb a mi iparunk és kereskedelmünk. Nem elégséges az, hogy jövedelmét, forgalmát mutasson ki a kereskedő és iparos, de föltétlen szükséges boldogulásához a megbízhatóság is.

Ki ennek az oka? bizonyára nem a közönség, hanem maguk a magyar iparosok és kereskedők. A közönség zöme nem a minden körülmények

között legolcsóbbat, hanem az olcsó és jó árut keresi. Iparosaink és kereskedőink pedig ahelyett, hogy egy tisztességes megállapodást létesítenének s védenék jó áruik árát, igyekeznek megbízhatóságukkal a közönség rokonszenvét megnyerni; a legörültebben rontják egymást, szorítják le az árakat, teszik tönkre a saját és az egész ország iparának és kereskedelmének hírnevét.

Olcsó husnak hig a leve! Olcsó pénzért jó és szép dolgot adni nem lehet. Ha a közönség belátná, hogy hiába szaladgál fűhöz-fához, egy és ugyanazon dolgot egyforma minőségben mindentűt egyenlő áron vásárolhat, bele fog törődni ebbe a tudatba és az iparos, kereskedő, megkapván tisztességes portékájának megfelelő árát, kifogástalan jó dolgokat készíthet, szállíthat majd.

A mostani viszonyok okai a magyar ipar és kereskedelem pangásának. Ma tartózkodik mindenki a vásárlástól, fél, hogy megcsalják. Mert ma megvesz valamit 2 koronáért, holnap ugyanazt fogják kínálni neki 1 koronáért. Nálunk alig van évtizedekig fennálló üzlet. A mostani versengést Dárius kincsével sem képes kibírni egyik iparos és kereskedő sem.

Nem kartelozásra szólítjuk föl az iparos- és kereskedőket, hanem a saját érdekükben ajánljuk, hogy igyekezzenek a közönség és a külföld megnyugtására, a magyar ipari és kereskedelmi árucikkek megbízhatóságának emelésére oly megállapodásokra jutni, amely a közönség megszarolása nélkül egyenlő minőségű áruknak egyforma árkban való beszerezhetését biztosítaná.

Kérjük meg az áruik tisztességes árát, de az azután legyen jó, elsőrendű, mert csak akkor lesznek versenyképesek.

Ha a közönség valahol rosszat vásárol, bármilyen olcsó áron, ligyék meg, nem megy oda többé. Azt pedig, hogy az iparos és kereskedő ráfizessen áruira, nem kívánja tőlük senki sem.

Több üzleti szellemet és becsületes megegyezést kérünk, várunk.

Elkallódott szívek

Valakit várnak. Minden gondolat, minden ideg várja: lélegzet fojtva, csaknem dermedten, nehogy elveszítsék lépteinek első neszt s a távolból előbukkanó mozdulatait.

Rottenetes gyötrelme a várakozás. Lealázóbb a tettenérésnél, aljasabb a nyomornál, butítóbb az éhségnél. Csaknem annyira szájalomra méltók a várakozók, mint az örültek. Benuit epikureusok ők, akik oltáruk illatos füstjéből várják a szenvedésüktől megváltó esodát.

Az oszlopos nagy terraszon hatalmas japán-ernyő alatt ül a fiatalasszony fehéren, gyöngén, mint a föléje boruló ernyő holdszíni krizantémumjai és sápadt iriszei.

Selymes pillái lehelletszerű árnyékot vannak szemére, s e sorvadó türkiszek bágyadt fényükkel tündöklővé teszik egész alakját.

Kitartóan egy pontot figyel: mintha ma-kaesságával az eljövendőt akarná siettetni.

A terrasz alján, egy orgonalugasban remegő lábú öreg, száraz emberke áll és a lombok nyílásán át az asszonyt vizsgálja.

Tekintetében látni a vágyat, mint szeretne befuródni annak az agyába, hogy megismerje titkát.

— Akarom ismerni! Meg fogom tudni — mondják hártává azott orrcimpái. És le nem veszi szemét róla.

Lépések hallatszanak.

Aranyujtásos lakáj színezüst tálcán levelet hoz: megáll az asszony előtt és vár.

Az nem veszi észre.

A lugas lombjait egy türelmetlen csontos kéz óvatosan szétnyitja.

— Most megtudjuk — szólnak a sárgaszepplős görbe ujjak.

Az asszony szemei lehunyódnak: visszavont ígéretek és a fölébredés szomorú hangulata követi ezt az étheri mozdulatot.

Elveszi a tálcáról a levelet. Az aranyos libéria eltűnik. Föl akarja tépni a borítékot,

Ő csász. és kir.
Fensége József
Főherceg kamarai szállítója

LÖW SÁNDOR

A magy. kir. államvasutak és a magyar királyi posta és táv-írda szerződéses óraszállítója.

ÓRÁKNÁL
JÓTÁLLÁS
MELLETT.

Dás rakár a legdivatosabb
brillians- és aranyékszerekben,
ezért alkalmi ajándékokban,
nyugvón mindenemű zseb-
fali-, álló- és utazó órákban.

Salát nagyszabású műhelyében ékszer átalakítások és órajavitások jutányosan eszközöltetnek.

szendkőit jutányos árak! Dns díjaz-
tek! Pontos kiszolgálás!

♦ Árjegyzék ingyen és bérmentve.

ékszerész és
órás

BUDAPEST,

VIII. József-körut 81.

TELEFON 62-68

mégsem, leejti, de abban a pillanatban a görbe ujjak fölemelik, szétszaggatják, az öreg könyvező szemek már mindent tudnak.

— Vártam! Miért nem jött? — Ki várt? Ki nem ment? Kérdi nyafogva. Ki ez a páédes? Csak nem maga?

— De én vagyok — mosolyogja az asszony.
— És ki írta ezt?
— Gyávaság ilyent kérdezni.
— Nyugtasson meg!
— Ne alkudomzson. Most nem a gyapjúról van szó.

— Igaz, igaz. Éppen azt akarom tudni, hogy kiről.

— Feleségéről és annak a szeretőjéről: há érdekli.

— A maga szeretőjéről?
— S ez olyan csodálatosan hangzik?
— Ön félrebeszél.

— Ön pedig érthetetlenül elbizakodott.
— Oh én szerencsétlen! — hörögte az öreg, amint lerokadt egy gyékény-heverőre.

— Megérdemelte — szólt az asszony és lassan fölemelkedett. Karcsu puha testén hideg borzongás vonaglott keresztül s lelkének kifürkészhetetlen titkai megnyilatkoztak.

— Csontvázak közé zárt; ócska holmikkal vett körül, hogy elfátyolozza előlem azt, amihez joga van a leghaszontalanabb állatnak is. Rányomta a hervadás bélyegét mindenemre. Ugy őrzött, mint az észretért tékozló a garasait. Hazudott, folyton hazudott. Kirekesztette életemből a hajnalt, a tavaszt; a virágok bimbóját leszaggatta előlem és fonyadt, száraz kórokkal diszítette fel vázáimat. Istenítette előttem az éjt, a homályt. Éneket mondott a ráncos homlokról és ünnepeltette velem az aggastyánokat.

Egyszer aztán véget ért ez a gazság. Sejtelmek leptek meg. Forró lázálomok kezdtek kizozni. Napokig sirtam és nem tudtam miért, s csak akkor osillapultam, ha megcsókoltam kezemet. De ez az enyhülés is újabb fájdalmat hozott. Lángra lobbantam. Fogaimmal véresre martam magamat. Véremben fetrengve találtam meg a fiatalságomat. És ekkor belépett hozzám az úde, a pezsgő, a meleg élet. Izzó ajkaival leperzselte rólam a hervadást, lelkembe lehelté mámorát és acélos karjaival elringatott: megszólalt a szívem. Persze maga erre nem számított. Azt hitte, úgy tarthat meg, mint egy butordarabot: használhat mint azt és minden erejével azon is volt, hogy butordarabjává súlyesszen. De nem sikerült. Kitörtém innen. Habzoltam a gyönyörben és... elmerültem benn. Fokozta élvezetemet az a tudat, hogy maga még mindig olyan értékes tulajdonának tart, mint valaha. Pedig kártékonyabb jószágja sohasem volt nálamnál. Amitől csak óvott, azon mind keresztül hempergettem testem, lelkem, s akit most maga előtt lát, az már igazán semmi más, mint egy utszéli pad, melyet mindenki használ és használhat, ha nem félti a ruhája tisztaságát.

Nincs több mondani valóm. Kergessen ki, vagy zárjon el jobban, nem lesz egy szavam sem ellene.

Az öreg valamit morgott. Föltápáskodott és csendes léptekkel neki indult a kertnek.

A fiatal asszony pedig lerogyott s a terrasz márvány-lapjaiba nyögte kétségbelet lelkének megmaradt erejével:

— Oh, hogy ez mind csak hazugság. Nem tudtam elmenni, nem tudok elmenni. Gyöngye vagyok. Azzá lesz mindenki, aki felém közeledik. Oly erősen hisz bennem, hogy nem tudom megcsalni.

M-ikor föleszmélt, ami legelőször szemébe tűnt, az aransujtás volt. Sápattan állt az ajtóban.

— Beszéljen. Mire vár?
— A szökökutból egy halottat vettek ki a kertészek.
— Egy halottat...!
— Hasonlít a méltóságos urhoz.

— Ő az?
— Igen is.
— Mehet — szólt — és úgy érezte, hogy szörnyű gyalázat érte.

Zombory Elemér.

Kecskeméthy Győző regénye

Él! Görögországban lakik — Haza jön — Elfogyott a penze — Megírta életének szenzációs regényét

Utánnomlás tilos.

Lefordítani, részleteket közölni nem szabad.

I.

Bevezetés.

Kecskeméthy Győző. Van-e még valaki, aki erre a névre emlékezik? Sokan talán haragszanak reám, akik megkárosultak révémen, de azt hiszem, mint „ügyes” sikkasztóval, velem izgult a tömeg, amíg szöktem s amíg kerestek. Amíg felhajszolták ellenem az egész világ rendőrségét és nekem sikerült egéruat vennem. Erre a tömegre számítottam én most is, amikor regényemet megírom. Mert regény. Nem sikkasztónak, és nem bűnösnek születtem én. Más ambícióim voltak. Csak eszközt kerestem abban a pénzben, amit elvittem. A vágyam mindig az volt, hogy gazdag emberré legyek, hogy uralkodhassam, hogy magam gondolkozhassam, hogy magam irányíthassak. Még gyermek voltam, amikor a veszprémi szirtfalakról széttekintettem és azon gondolkodtam, hogy ha nekem sok-sok, igen sok pénzem volna, akkor én az egész Veszprémet átépíteném Róma mintájára. Fantasztikus tervek kergették agyamban egymást. Majd amikor a fővárosi rubrikákba tettem bejegyzéseket, s elgondolkoztam, megelevenedtek előttem a rovatok, lerajzolódott agyamban egy térkép, amely helyrehozná a főváros építkezésének minden baklövését. Ilyenkor szinte kiütött rajtam az izzadság, oly lázasan terveztem:

— Megnyitottam az Andrassy-utat a Dunáig. A Zrinyi-utcát hatalmas térré szélesítettem ki. A Gellérthegy ormára Pantheon és lovagvárat építettem. Négy oldalról gőzsiklót. A Dunán gondolkodtam, hogy a Margitszigetből Monte-Carlót csináltam, az Andrassy-utat végig vittem a ligeten keresztül ki, messze, Alagig. Micsoda perspektívája egy világvárosnak nyílt meg előttem. S amikor merengéseimből felzavart Szimély ellenőr, vagy valamely kollégám, akkor úgy megutáltam zezugos, piszkos, ronda irodámat, egyhangu életemet, hogy magános sétámban, otthon szabadidőmben egyre azon gondolkodtam, hogyan tudnék nagy összegű pénzhez jutni, amelylyel én gazdag, igen gazdag ember lehetnék, s ha majd milliárdjaim lesznek, akkor busás kamatokkal fizetem vissza az elsikkasztott félmilliót és megvalósítom csodaszép terveimet.

És ez így ment napról-napra. Így terveztem, amíg főnököm egy nap azzal bizott meg, hogy kísérjem a szolgát, aki a főpénztárhoz viszi az adófizetéseket. Első alkalommal szinte öröngtem örömben, hogy végre megtaláltam az utat, amelyen gazdag emberré lehetek. Szinte, majdnem gyanussá lettem; — de uralkodtam magamon s pontosan, gyorsan elvégeztem teendőmet. Szinte oly pontosan, hogy a pénztárnok és ellenőr meg is dicsérték, — és máskor is engem küldtek a pénzzel.

Ezentul aztán kezdtem gyorsam tervet kidolgozni. Tisztában voltam azzal, hogy egy olyan alkalommal, amikor igen nagy összegű pénzt fognak beküldeni, megszököm. A tervem ez volt. (Folytatjuk.)

Fogzás.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiót és kiméjétek meg álmatlan éjszakától. A fogak minden fájdalom és bálbaj nélküli bujnak elő, fehérek, erősek és egyenesek lesznek.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halast — kérjük figyelmeztetni.

A gyermek szereti a

SCOTT-féle Emulsiót

és készségesen fogja azt szedni. Az emésztést, ha meg van zavarva, mindenkor helyre állítja és előmozdítja.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér. Kapható minden gyógytárban.

Nász az állatkertben

Sziám, a harcias elefánt házasodik

A harcias Sziám.

Sok szó esett az utóbbi időben a budapesti állatkert harcias elefántjáról. Sziámról, a mely már bécsi tartózkodása idején meggyilkolt két ápolót, s most itt Budapesten a harmadikat taposta agyon. Szóval Sziám egy nagyon harcias elefánt és azt hiszem minden ember meggondolná jól a dolgot, mielőtt odamenne a közvetlen közelébe. Az állatkert igazgatója szigorú határozatot hozott, amely, úgy szólt, hogy Sziámot vagy elajkák, vagy elpusztítják a föld színéről. A dologból lett anket, tanácskozás, ülés, de végül nem lett belőle semmi. Hagenbeck a világhírű állatkereskedő, akinek felajánlották megvételre a hatalmas állatot, nem vette azt meg. Sziám felett ott lógott a Damokles-kardja, módfelett erős és biztos ketrecében kellett tartózkodnia s a közelébe nem juthatott senki.

A halálós ítélet.

Sziám a siralomházban ült, illetőleg áll. Fejét orrmányára hajta, kicsike szeméből bőven hullatta könnyeit. Magában ezerszer megfogadta, hogy soha többé embert nem öl. Ezalatt folyt a tanácskozás. Elhatározták, hogy Sziámot kivégzik.

De milyen módon? Puszkagolyó nem járja vastag bőrét, ágyugolyó meg szétroncsolja, úgy, hogy a muzeum nem fogja használhatni földi maradványait, a villamos drótot nem lehet ráerősíteni, mert még dühöng, hátra volna még az, hogy elvigyék a Bonbonniére Kabaretbe, ahol a kacagástól meghalna... de csak nem tudnak meggyezni a tanácskozók. Sok fejtörés után arra a konkluzióra jöttek, hogy nem ölik meg mégsem az elefántot.

A kegyelem.

Megkegyelmezték neki. Ráncos ketrecébe bedobták mindennap a szénát és „hadd éljen” felkiáltással ott hagyták. Sziám egy darabig még dühöngött, aztán belenyugodott a változhatatlanba, illetőleg nem nyugodott bele egészen, mert néha-néha felébredt benne az elfojtott düh és akkor újra ugrált, csapkodott az orrmányával, túlkölt és sűrűn pislogott. Véletlenségből úgy jött azonban a dolog, hogy Hagenbecknek a fentemlített állatkereskedőnek dolga akadt Budapesten és ebből az alkalomból meglátogatta az állatkertet is.

Sziám látogatól.

Hagenbeck, Ráthonyi igazgató, egy német állatorvos és néhány érdeklődő látogatta meg Sziámot és igyekeztek megállapítani az okot, ami időnkint dühöngésre készíti az orrmányost. Tanakodtak, vizsgálozták, Hagen-

MINDENKI,

aki olcsón, jó ruhát akar vásárolni, ajánlatos tudni, hogy divatszertű, jó szabású és kitűnő kivitelű férfi-, fiú- és gyermekruhák a legjobb körökben elismert

KELER B LIPOT UTODA

HELLER JAKAB

Iérliszabó-mester, Budapest, VII., Rákóczi-ut 13. sz. a.

lévő férfi ruha-üzletében kaphatók.

UGYANITT

angol és francia, valamint belföldi divatszövetekben dus választék

Külön mértékosztály.

beck és a német állatorvos bementek a ketrecbe és hosszas megbeszélés, tapogatás után megállapították a bajt.

— Sziámot szerelmi láz bántja — konstalták a szakértők — kétségtelen jeleit találtuk ketrecében annak, hogy Sziám urban férfi gerjedelmek lépnek fel néha és az ezen állapotban beálló izgatottság okozója a dühöngésnek. Vagyis: Sziámban felébredt a tudat, hogy ő nemcsak azért van a világon, hogy a gyermekek által bedobált krajcúrokkal szedje fel és adja át ápolójának, hanem, hogy neki faj entarásai és leendő ap ság kötetl z tt ég i is vannak. Megindult újra a tanácskozás és azt a határozatot hozták, hogy Sziámot meg kell házasítani, illetőleg feleséget kell neki keresni . . .

Sziám nősül.

... de hogyan? Hol találunk hamarosan egy elefántnénikét, vagy egy elefántkocót, amelyik hajlandó volna feleségül menni Sziámhoz és nem utána vissza az ő tőlakódó szerelmi ajánlatát?

Hopp! Megvan! Segített a véletlén. A Fővárosi Orfeum színpadán fellépett eddig egy csodálatosan képzett elefánt, amely szép urnője által elővezetve esténként nagy sikert aratott a színpadon. «Topsy» a neve ennek az elefántkisasszonynak és a gazdája a szép miss Philadelphia panaszkodott az utóbbi időben, hogy eddig szelíd és engedelmeskedő, ártatlan elefántja az utóbbi időben makacsodik és sokszor kell tartani attól, hogy valami bolondságot fog elkövetni. A véletlen másik része az, hogy az elefántszám szerződése lejárt az Orfeumban s új szerződési helyére, Konstantinápolyba, csak két hét múlva kell utaznia a szép missnek. Elhatározta, hogy ezt a szabadidőt Budapesten töltsi s természetesen ezalatt az idő alatt Topsy is itt marad.

Egy szép napon leányező küldöttség jelent meg a szép miss lakásán. Nem őt magát akarták feleségül venni, hanem gyámságot, Topsyt, a bájos, a fiatal, alig 50 éves elefánt kisasz-

zonyt kérték meg az ifju Sziám ur, az 55 éves elefánt-gavallér nevében. Hosszas tárgyalások, gombostűpéz, hozomány, statirung és egyebb ügyek elintézése után megegyeztek a nászok és a két még ártatlan és érintetlen fiatal elefánt összeházasítása elhatároztaott.

A nász.

A nász napját még nem határozták meg, de már készítik a nyoszolyát az ifju pár részére, puha selymes-szalmából. A menyasszony pártfogója, miss Philadelphia, már felvette a vőlegény hozzátartozói részéről neki mőriugott háromezer koronát s így az elefánt-násznak már semmi sem áll utjában. Az ifju szerelme-székne jo mulatást és sikerekben gazdag házaséletet kívánunk.

Felelős szerkesztő:

Jékel Karoly

Lapfőigazgató és a kiadóhivatal igazgatója:

Erdesz Zsigmond

A kitűzött órát **Ulip Lajos** nyerte meg. Dobozy-utca 3. szám.

Népelelmezés. Szarvasbors pörköltnek és sárganyu-husnak kilója 30-50 krajczár.

Vadászati idény megkezdődött, összes vadnemek kaphatók

ARANYOSI ANDRÁS vadaskereskedésében

Vámház-körut 2. szám alatt.

Telefon 85-91.

Szt.-Lukácsfürdő-gyógyfürdő

Téli és nyári fürdőkúra. Prospektus ingyen.

KRISTÁLY-

forrás-ásványviz étvágyat javít, gyomorrontást megakadályoz.

Figyelmeztetés!

Kérjük, ne tessék a kereskedőnél egyszerűen egy csomag vagy ládika Czikóriát, hanem határozottan:

= Franck =

féle gyártmányt kérni, oly végből, hogy a mindenkör egyenlő és legjobb minőség iránt meg legyen a kellő biztosítéka. - Ügyeljen e mellett a védjegyekre és aláírásra, mert csomagolásunkat azonos színű papírrban utánozzák. -

FÜRÖDJÖN OTTHON!

Óvakodjunk értéktelen utánzatoktól, csakis a törvényileg védett „NORMAL CABINET” a valódi!

„Normal Cabinet”

szoba-, gőz- és hőlégfürdő.

Óvakodjunk értéktelen utánzatoktól, csakis a törvényileg védett „NORMAL CABINET” a valódi!

Kiválóan hasznos rheuma, csúsz, köszvény, ischiás stb. betegségek teljes gyógyítására.

Egyszeri fürdés 5 fillérbe kerül.

A Normal Cabinet minden szobában felállitható és használat után összehajtható.

Árak: „A” jelzésű bordeau bőrimitációból elegáns nickel-fűtőkészülékkel és szőnyegvédővel 130 korona
 „B” jelzésű fekete " " " " " " 105 "

Havi 10 kor. részletfizetésre. Készpénz fizetés mellett 10 százalék árengedmény.

Számos elismerő levél. Tessék prospektust kérni. Orvosok által ajánlva.

Normal Cabinet szoba-, gőz- és hőlégfürdővállalat részvénytársaság, Budapest

Vidéki vezérképviselők szerződtek. **Rákóczi-út 9.** Vidéki vezérképviselők szerződtek.

Magyarországi vezérképviselők: **FŐVÁROSI HITELBANK, Rákóczi-út 9.**

FOLIES CAPRICE

Igazgató: LEITNER és KELETI Főrendező: ROTH SÁNDOR.
Budapest, Révai-utca 18. sz.

Az előadás kezdete fél 9 órakor

Ma! fél 10 órakor! Ujdonság!

A műlövés.

Bobósi, Ká: Tábori Emil. Rendező: ROTH SÁNDOR.

Tovább: Farkas Bert, Nanon, Köldi Márton, Gerő József, egyaránt Trebitsch Sándor mint lélek háromor.

Végtől 11 órakor

DER LUFTTURNER

Nappali előadás d. a. 2-4-ig és d. u. 3-6-ig. Az első emeleti Casinó és Parkban előrangy tánc attrakciók.

— Kezdeté fél 12 órakor —

STEINHARDT MULATÓ

Telefon 54-23. Rákóczi-ut 59. Telefon 54-23.

Ma és mindennap

Az ördög helyettese

Paródia. Írta: Tauszig Ottó.

Másfél feleség.

Bobósi, Ká: Tábori Emil. Rendező: ROTH SÁNDOR.
Tornyai Fanni, Gyárfás Dezső, Steinhardt Géza, Le Ferra d'Or Dentler Éna, Spiessl and Spiessl, valamint az egész művészes személyzet fellépés.
Jegyek: 8-12-ig és 8-6-ig Rákóczi-ut 59 és Örv. Könyv. József utca tőzsejében Andrássy-ut 29.

Szív- és vese-
jok, véredény
elmeszesedés
gutaütés étvágy-
talanság
ellen biz-
tos ha-
tású
a

Budai Mária gyógyvíz

Gyer-
meknek

a legbizto-
sabb hashaj-

tó I Központi iro-
da: VII., Erzsébet

körut 9. sz. Tele-
fon 91-98. Főraktár:

Edeskuty L. özégnél.

Kapható minden gyógytár, dro-
geria és jobb fűszerüzletben. —

Pfeffermann János

kőfaragó-mester

Budapest, III. ker., Vörösvári-u. 135.

(a temető mellett).

Nagy sírkő-raktár.

Valódi svéd gránit és syonit, magyar, szilezia és olasz márványok nagy választékban. Sírkövek javítása és betűk aranyozása a temetőben legolcsóbban eszközöltetik. E szakmában 36 évi működés. Elvállal mindenféle építkezést, kőfaragó munkát, jutányosan és időre, költőveléssel kész, egészen szolgát.

Gellért (Gartenfeld) Mór

Budapest, III., (Ó-Buda) Lajos-utca 98.

Mindennemű sírkövek raktára
valódi márvány, cienit
és granitbó.

Temető-munkák és javítások legjobban
és legolcsóbban eszközöltetik. (27)

BLUMLAJOS

kőfaragó és sírkőkereskedő

magyar művészek által tervezett
modern sírmlékek raktára

Budapesten, VIII., Köztemető-ut 4. szám.

Márvány, gránit- és syonit sírmlékek egyszerűbb és díszesebb kivitelben kaphatók, eladás nagyban és kicsinyben
Elvállal: építkezési-, szobrászati és mindennemű egyéb kőfaragó-munkát, nagyobbabású sírboltok, sírszobrok, szent-szobrok, falburkolatok, emléktáblák készítését, valamint hely-beli és vidéki temetőkben sírmlék javítások, sírfeliratok vésésését aranyozását.

Putzer György

Gyógyfürrás-Szálloda

Budán, a Lukácsfürdővel szemben

Naponta HJ. BANDA MARCI hangversenyek

Világra szóló magyar találmány!!

(szabadalmi igénye 6437. védjegye 17.823. sz. a. belajstomozva.)

A természettudomány legújabb vívmánya folytán, a haj, szakál, bajuszszálak magvát képező anyagnak felfedezése alapján készítve. A „Hajvédő Sámsonid“

a hajhullást megszünteti,

A „Hajtermő és növesztő Sámsonid“ néhány heti használat után az utasítás betartása mellett a legöregebb egyén teljesen kopasz fején is

a haj természetét előidézi

a ritka és rövid hajzatot pedig dus-sűrűvé teszi és igen

hosszúra megnöveszti.

Ugyanaz a hatása a bajusz- és szakállra nézve is.

Jó eredményről a felfaláló keszeskedik.

Ara a rendkívül becses hajmagvakat tartalmazó „Hajtermő és hajnövesztő Sámsonid“-nak, kenőcs vagy folyadék (hajszesz) alakjában 20 korona. A „Hajvédő Sámsonid“ ára 10 korona.

Kapható postai úton, valamint viszont-elárúsítók részére kizárólag a felfalálónál és egyedüli készítőnél: Dr. Hollóssy Istvánnál, Budapest, VII., Szövetség-utca 28/b.

ahonnan levélbeli megrendelésre helybeliek részére a Sámsonid küldöncdíj felszámítása nélkül házhoz szállítatik. Helybeliek részére kapható még a következő gyógytárakban: Dévai Szöllősy J. I., Krisztina-körut 119., Jenes V. II., Fő-ut 27., Jármay Gy. IV., Papnövelde-utca 2., Balkányi L. IV., Deák Ferenc-tér 4., Nagy Kristóf patika, Pollatsek B. V., Dorottya-utca 13., Török S. VI., Andrássy-ut, Opera, Ladányi L. VI., Andrássy-ut 55., Török J. VII., Király-utca 12., Dr. Egger L. VII., Váci-körut 17., Gross F. VII., Rákóczi-ut 12., Fark B. VII., Rákóczi-tér 12., Dr. Rosenberg S. VIII., József-körut 2., Szamosgy Gy. VIII., Rákóczi-ut 25., Magyar Korona Kálvin-tér, Filó I. VIII., Mátyás-tér, Fekete A. IX., Ferenc-körut 22., Fácányi A. X., Jászberényi-ut 7. s minden nagyobb gyógyszerertárban és drogeriában, valamint a budapesti fodrászok raktárszövetkezetében. VII., Csengery-utca 5., ahol a fodrászok a világra szóló találmány használatát s alkalmazását tárgyában felvilágosítást nyerhetnek.

Hogy ezen valóban csodaszor a haj természetét előidézi még a legöregebb egyének teljesen kopasz fején is, álljon itt a következő elismerő-levél:

Tekintetes dr. Hollóssy István urnak, Bpest.

Ezelőtt harminc évvel, igen sűrű hajamat egy ásványvíz-fürdő hosszabb használatát folytán teljesen elvesztettem pár hét alatt. Mult év végén jutottam hozzá az Ön által felfalált hajtermőhöz A „Hajtermő és növesztő Sámsonid“ használatát folytán ma már 43 centiméter hosszú gesztenyebarna és vastag hajfonatom van s remélem, hogy 78 éves korom dacára visszanyerem egy méternél hosszabb dus hajamat.

Budapest, 1908 július 10.

Tisztelettel Örv. Klein Henrikné.

A fenti levélben foglalt tények valóságát és az aláírás hitelességét mi alulírottak, kik a 78 éves s nálunk lakó uriaszonyt évtizedek óta ismerjük, igazoljuk.

Budapest, 1908 július 12.

Örv. Beismerné, Flesch Bert, Flesch Lipót, (VII., Izabella-utca 23. sz. a.) MAV. tisztv.

József-körut 8 szám alatt

SIMPLON

megnyilt!

József-körut 8 szám alatt

megnyilt!

BÖR és talp, legjobb gyártmányok, cipőfelsőrészek saját készítmény, óriási választékban, dacára a nagy drágulásnak, rendkívül olcsó árban kaphatók

Gyöngy Sándor bőrgyári raktárában
BUDAPEST, III., Tavasz-utca 1. szám.

Elismerő oklevéllel kitüntetve 1904-ben.

Képes árjegyzék ingyen!

HODOSI A.

Aréna-kávéházában

(Aréna-ut és Damjanich-utca sarok.)
minden este hirneves

Toll Testvérek teljes zenekarral hangversenyeknek

Putzer György kerthelyiségében

V., Váci-körut 14. — Ma és minden este

Elsőrendűigányzenekarhangversenyek

JAHN-féle vendéglő

Budapest, V. kerület, Lipót-körut 10. szám.

Tulajdonos: GRACHEK FERENC

Kitünő magyar konyha. Pompás homoki borok, friss csapolású kőbányai Dréher-sörök. Minden kedden és pénteken halászlé. Nagy éttermek. Estélyekre, vacsorákra társaságok részére külön szobák. Előzékeny kiszolgálás.